

Преступништво (девијантно понашање) је веома значајан друштвени проблем из више разлога. Пре свега, он због свог обима нужно намеће да се њиме баве како органи који су по службеној дужности за то позвани тако и шири друштвени слојеви. По својој динамици преступништво такође заслужује посебну пажњу јер се и код нас и у свету у последњим годинама региструје значајан пораст ове друштвено негативне појаве. Изучавање преступничког понашања значајно је и са аспекта криминалне политике.

Док је друштво, као заједница људи и њихов међусобни однос, са једне стране, јасно уочљиво, са друге стране оно има и своје тајанствене и често несхватљиве одлике. С обзиром да смо данас окружени многим врстама девијантности (како оним безопасним, тако и опасним) одлучила сам истражити узроке и евентуално нека оправдања девијантног понашања како малолетника али и пунолетних лица.

Сви смо ми понекад девијантни али то већином представља безопасну девијантност.

Малолетничка деликвенција је већ уведена као нормалан стадијум развијања човекове психе, али шта је са пунолетним лицима? Људи очекују да пунолетне особе буду fine, сталожене и озбиљне а свако њихово понашање изнад прописа друштва региструје се као девијантно. Зашто је то тако? Због страха да би се традиција променила? Због немогућности да и остали буду такви? Но, пустимо сад ту врсту девијантности, јер у њу (хтели то или не да признамо) припадамо сви. Готово да нема особе која није убрала воћку или цвет из туђе баште. У данашњем друштву битније је разоткрити крупне девијантне – њихову психу, разлоге девијантности (крађе, туче, убиства и самоубиства, преваре) – јер је све то део нашег друштва а да бисмо боље функционисали у таквом друштву прво морамо да се упознамо са њим што је то боље могуће. Одговори, иако не потпуни, на питања "Како се дефинише девијантно понашање?", "Како и због чега неко постаје преступник?", "Како друштво прихвата понашање крупних девијаната?" и друга, леже у књигама које су написане након дуготрајних и темељних истраживања.

Социологија преступничког понашања

Према неким ранијим социолошким становиштима, девијација је дефинисана као кршење неких општеприхваћених друштвених правила, а криминолошка и социолошка истраживања искључиво су се бавила онима за које је утврђено да су прекршили та правила, њиховим личностима и животним ситуацијама. Међутим, мишљење социолога попут Бекера, Лемерта, Китсусе (који припадају оријентацији школе друштвених реакција на девијацију) таква претпоставка одбацује чињеницу да је девијацију створило друштво, на тај начин што је поставило правила чије кршење чини девијацију. У складу са тим да ли је неко понашање девијантно или није одређује, поред природе самог чина, и реакција других људи на такво понашање. Према томе, девијација је резултат интеракције између особе која је прекршила неко друштвено правило и особе које су реаговале на такво понашање (осуда).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----**

[www.maturskiradovi.net](http://www.maturskiradovi.net)

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: [maturskiradovi.net@gmail.com](mailto:maturskiradovi.net@gmail.com)